

Dosarul nr. 1ra-1593/22
1-22043650-01-1ra-22112022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
în componența completului de judecată:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscurtă Igor,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Prisacari Lilia*, împotriva deciziei din 23 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală de învinuire a lui

Tcaci Denis XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în r. XXXXX, anterior judecat XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 31.03.2022 – 08.06.2022;
instanța de apel: 19.07.2022 – 23.08.2022;
instanța de recurs: 22.11.2022 – 06.12.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința din 08.06.2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, **Tcaci Denis XXXXX** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și în baza acestei legi prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința inculpatului măsura preventivă sub formă de arest preventiv, ce se va menține până la intrarea în vigoare a sentinței.

Termenul executării pedepsei lui Tcaci Denis s-a dispus a fi calculat din data pronunțării sentinței – 08.06.2022, cu luarea lui Tcaci Denis sub strajă din sala de ședință.

Totodată, a fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

2. În sentință prima instanță a constatat *în fapt* că:

Tcaci Denis, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, la 23.03.2022, aflându-se în sectorul „Molodovo” din mun. Bălți, fiind conștient de consecințele consumului băuturilor alcoolice, contrar prevederilor pct. 14 lit. a) Regulamentului de Circulație Rutieră, în conformitate cu care *„Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”* a consumat băuturi și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, cu scopul de a se deplasa pe str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți, dându-și seama că conduce mijlocul de transport, fără permis de conducere și în stare de ebrietate cu grad avansat și dorind aceasta, a urcat la volanul automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, pe care l-a condus pe str. Ștefan ce Mare, mun. Bălți până în momentul în care a fost stopat de către angajatul Inspectoratului de Poliție Bălți agentul de patrulare *Pogîlă Petru*, în regiunea imobilului nr 162 A, mun. Bălți.

În cadrul verificărilor s-a constatat starea de ebrietate alcoolică *cu grad avansat* a lui Tcaci Denis, cu concentrația de alcool în aerul expirat în cantitate de 0,95 mg/l, cantitate care conform art. 134¹² Cod penal se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Tot atunci, Tcaci Denis fiind escortat la Spitalul municipal Bălți, a refuzat de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, precum și de la prelevarea probelor biologice (de sânge) în cadrul acestui examen medical, prin ce a încălcat prevederile pct.11, lit.”j” a Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009 (în vigoare din 13.07.2009), și anume: *„Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare” și a Regulamentului privind modul de testare alcoologică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.296 din 16.04.2009.*

Astfel, acțiunile lui **Tcaci Denis** au fost încadrate juridic în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi – *”refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical săvârșite de o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport”*.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată a declarat **apel** avocatul *Stela Gavajuc* în interesele inculpatului Tcaci Denis, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă aplicarea în privința lui Tcaci Denis a pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității sau cu închisoarea pe un termen de trei luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

3.1. În motivarea apelului a invocat că,

- pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră, iar la stabilirea ei, instanța de judecată a neglijat prevederile legale în materie de individualizare a pedepsei;

- la stabilirea pedepsei, trebuie să țină cont de limitele pedepsei fixate în Partea specială a Codului penal, precum și de dispozițiile Părții generale a Codului penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în Codul penal, de care trebuia să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, natura și gravitatea rezultatului produs or a altor consecințe ale infracțiunii, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;

- din materialele cauzei, rezultă prezența unui șir de stări, situații, împrejurări ce puteau fi cu ușurință reținute de instanță drept ca circumstanțe atenuante, și anume: contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și recunoașterea vinovăției conform art. 76 lit. f) Cod penal, căința sinceră a inculpatului de cele comise, caracterizarea pozitivă la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, ca urmare instanța avea toate temeiurile pentru a o pedeapsă penală mai blândă, și anume munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 134 ore sau, în cel mai rău caz, închisoarea pe un termen de 3 luni;

- termenul de 5 luni al pedepsei cu închisoare nu se justifică în cazul lui Tcaci Denis, fiind unul prea sever. Pentru corectarea și reeducarea acestuia, precum și pentru prevenția generală și specială a comiterii de noi infracțiuni, era suficientă aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 3 luni;

- consideră că prima instanță urma să își exprime convingerea asupra oportunității suspendării pedepsei, deoarece, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, nu este rațional ca inculpatul să execute de facto pedeapsa ce i-a fost aplicată. Dimpotrivă, el va putea fi util societății aflându-se în libertate, muncind cinstit, achitând impozite la bugetul de stat, asigurându-și familia cu mijloace financiare corespunzătoare;

- a fost respinsă solicitarea apărătorului inculpatului privind suspendarea condiționată a pedepsei, menționând că “*anterior inculpatul a fost condamnat și la pedeapsa condiționată*”, însă aceasta nu corespunde realității, deoarece Tcaci Denis nu a fost vreodată supus unei pedepse a cărei executare a fost suspendată condiționat;

- consideră că inculpatul poate fi corectat și reeducat prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii. În caz contrar aceasta nu ar fi proporțională și echitabilă.

4. Prin decizia din 23 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, *apelul* avocatului inculpatului, *Stela Gavajuc* a fost admis, s-a casat sentința în latura pedepsei penale și s-a pronunțat o nouă hotărâre în această latură, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tcaci Denis Leonid recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și prin care i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 5 (cinci) luni, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei stabilite conform art. 90 alin. (1) Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Tcaci Denis Leonid a fost eliberat imediat de sub arest din instituția penitenciară, dacă în privința acestuia nu au fost aplicate alte măsuri preventive în formă de arest. În rest, sentința în latura corpurilor delictelor sau menținut.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, judecarea cauzei penale în privința lui Tcaci Denis a avut loc în ordinea procedurii simplificate, reglementată de prevederile art. 364¹ Cod procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin. (3) a normei indicate, ca urmare a cererii depuse personal de către inculpatul Tcaci Denis până la începerea cercetării judecătorești pe caz.

Instanța de apel efectuând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a ajuns la concluzia că legalitatea sentinței adoptate la caz în partea încadrării juridice, cât și a atribuirii indicilor calificativi, a acțiunilor inculpatului Tcaci Denis în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal – *”refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical săvârșite de o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, comisă în următoarele circumstanțe”* sa confirmat, just fiind încadrată fapta de către prima instanță conform normei sus menționate.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că la caz, priplit a decis executarea pedepsei aplicate de cinci luni închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, neoferindu-i inculpatului posibilitatea de se corecta în perioada termenului probațiunii ce ține de suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare conform art. 90 Cod penal, sub pericolul punerii în executare reală a pedepsei cu închisoare.

A menționat că, legea penală prevede posibilitatea pentru instanța de judecată de a decide în unele cazuri și în privința modului în care urmează a fi executată sentința, prin ce individualizează pedeapsa conform criteriilor speciale suplimentare.

Astfel, instanța de apel a considerat că raportate cazului de condamnare a lui Tcaci Denis în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, formează convingerea instanței de apel că executarea reală a pedepsei cu închisoare dispusă în privința inculpatului constituie o pedeapsă prea aspră.

Ca urmare, instanța de apel a conchis în privința casării sentinței contestate în latura pedepsei penale aplicate inculpatului Tcaci Denis, și emiterea unei noi hotărâri în această latură.

A fost constatat cu certitudine de către instanța de apel că, prima instanță la determinarea categoriei pedepsei penale ce urmează a fi stabilită lui Tcaci Denis, a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei conform art.75 Cod penal. Totodată, la determinarea mărimii pedepsei penale, prima instanță, s-a condus de criteriile speciale statuate la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și just a conchis în privința stabilirii pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 luni față de Tcaci Denis, conform prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal.

S-a notat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei constă în dispoziția instanței de a suspenda pedeapsa, în anumite condiții prevăzute de lege, executarea

pedepsei definitive stabilită inculpatului conform dispozițiile art. 90 Cod penal care conferă instanței de judecată posibilitatea de a decide în privința modului de executare a pedepsei penale.

La caz, instanța de apel a considerat că există motive întemeiate de a nu supune inculpatul Tcaci Denis executării reale a pedepsei cu închisoare. Or, circumstanțele privitoare la infracțiunea săvârșită, în cumul cu cele ce vizează personalitatea inculpatului și comportamentul de după comiterea delictului, recunoașterea vinovăției, caracteristica pozitivă la locul de trai, precum și faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune din categoria celor ușoare, anterior în privința ultimului nu a fost aplicată pedeapsa închisorii, a convins instanța de apel la inoportunitatea executării reale de către Tcaci Denis a pedepsei sub formă de închisoare, aplicată pe un termen de 5 luni. Respectiv a considerat că, scopul legii penale în speța dedusă judecării poate fi atins cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

În acest context a concluzionat că la caz sunt îndeplinite condițiile cu privire la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii încriminate pentru a atrage incidența instituției suspendării condiționate a executării pedepsei penale. Or, infracțiunea săvârșită de către Tcaci Denis nu face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave sau excepțional de grave, pentru care conform art.90 alin. (4) Cod penal, nu se aplică instituția suspendării condiționate a executării pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a dispus în privința inculpatului Tcaci Denis suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numită pe un termen de 5 luni, pe o perioadă de probațiune de 1 an, fiind indicat de către instanța de apel că, persoana inculpatului Tcaci Denis nu prezintă pericol pentru societate, este caracterizat pozitiv la locul de trai, antecedentele penale pentru infracțiunile comise anterior de către inculpat, la moment sunt stinse.

La formarea convingerii privitor la inoportunitatea executării reale de către Tcaci Denis a pedepsei sub formă de închisoare, instanța de apel a ținut cont și de imperiosul deziderat al principiului echității pedepsei penale. Potrivit acestuia, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Menționând că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat **recurs** ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Prisacari Lilia*, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, (*în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023*), prin care a solicitat, casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în latura stabilirii pedepsei inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 luni, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. În motivarea **recursului** declarat **acuzatorul** a invocat temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, (*în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023*) „Hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”, menționând că instanța de apel la dispunerea soluției în latura pedepsei în privința lui Tcaci Denis pentru infracțiunea comisă, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 din Codul penal, astfel, susține că incorect a ajuns la concluzia privind aplicarea în privința inculpatului prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, suspendarea condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Consideră recurentul că, pedeapsa aplicată inculpatului Tcaci Denis nu este echitabilă or, el nu este la prima abatere, iar pedepsele stabilite anterior de instanțele de judecată nu au atins rezultatul scontat al pedepsei penale - de corectare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului.

Menționează recurentul că, instanța de apel a ignorat informația reflectată în cazierul judiciar a inculpatului Tcaci Denis, potrivit căreia ultimul anterior a fost condamnat pentru mai multe infracțiuni analogice și anume prin sentințele:

-Judecătoria Bălți din 07.12.2010, în baza art 264¹ alin. (1) Cod penal - la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar conform Deciziei Curții de Apel Bălți din 02.02.2011, sentința a fost casată în latura stabilirii pedepsei, și cu aplicarea art. 80 Cod penal, a fost aplicată pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar în temeiul art.79 Cod penal, pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, a fost înlăturată;

-Judecătoria Rîșcani din 25.02.2015, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal - la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

-Judecătoria Drochia sediul Rîșcani din 06.02.2017, în baza art.287 alin. (3) și art.264¹ alin. (4) Cod penal, procesul penal fiind încetat în legătură cu amnistia;

-Judecătoria Drochia sediul Central din 09.10.2020, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal - la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, consideră că în cazul din speță, erau întrunite toate condițiile și premisele legale de a-i aplica lui Tcaci Denis pedeapsă sub formă de închisoare cu executare.

Consideră recurentul că, soluția instanței de apel de suspendare a executării pedepsei în baza art. 90 alin. (1) Cod penal, a generat o măsură de pedeapsă prea blândă, care poate genera pericole majore pentru participanții la trafic, iar datele reflectate supra demonstrează că, astfel de soluții nu sunt suficiente nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat în raport cu materialele cauzei, completul de judecată ajunge la concluzie că recursul este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. XI alin.(3) din Legea pentru modificarea unor acte normative, (nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la

Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor* în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că, recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat de către procuror, se atestă, că autorul acestuia critică pedeapsa aplicată inculpatului, semnalând astfel temeiul pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, (redacția legii în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023), și anume că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același timp, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente instanța de recurs nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide, că în prezenta speța acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, și care a fost stabilită în limita sancțiunii art.264¹ alin. (4) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată astfel – ca să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și cu stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Cu referire la dezacordul procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, completul de judecată ține să sublinieze, că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

La caz, analizând hotărârea emisă, instanța de recurs atestă că instanța de apel a indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, argumentând corect și complet respectiva soluție prin prisma caracterului și gradului prejudiciabil a infracțiunii comise, a pedepsei prevăzute de sancțiunea art.264¹ alin. (4) Cod penal, procedura de examinare prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală care a influențat reducerea limitelor de pedeapsă precum și s-a ținut cont de personalitatea inculpatului Tcaci Denis, atitudinea acestuia față de fapta comisă.

Astfel, instanța de recurs apreciază că argumentele recurentului în această parte sunt neîntemeiate, și nu pot răsturna raționamentul reținut de către instanța de apel privind modul de executare a pedepsei cu închisoare, doar dacă va încălca condițiile termenului de probațiune stabilit de către instanța de apel.

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art.75 alin.(1) Cod penal stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 75 alin.(2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

În contextul celor expuse mai sus, instanța de recurs reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Tcaci Denis, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile procurorului sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care a fost casată sentința instanței de fond în partea aplicării pedepsei cu caracter excepțional, instanța de apel respectând în acest sens prevederile art. 75 alin.(2) Cod penal, cât și prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 pct. (8) Cod de procedură penală.

În hotărârea adoptată, instanța de apel s-a pronunțat asupra temeiului de aplicare a prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, așa cum este indicat în decizia instanței de apel, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin (f.d.129-131).

În cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Față de cele ce preced, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că pedeapsa individualizată de instanța de apel, ținând cont și de partea pedepsei executată de către inculpat după pronunțarea sentinței de către instanța de fond, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Totodată, completul de judecată reține că recurentul nu adus argumente justificate privind încălcarea de către instanța de apel a prevederilor art. 75 alin.(2) Cod penal, ori potrivit materialelor cauzei penale, inculpatului anterior nu i s-a aplicat pedeapsa privativă de libertate, și recurentul nu a argumentat referitor la caracterul excepțional la solicitarea aplicării pedepsei cu închisoare.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept semnalate de recurent, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Tcaci Denis, a fost aplicată în limitele legii. Generalizând raționamentele mai sus nominalizate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu este incident speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursul declarat, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Prisacari Lilia*, împotriva deciziei din 23 august 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală în privința lui **Tcaci Denis XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mănăscurtă Igor